

Padlá bílá pera

Padlá bílá pera

Text MgA. Jana Šedivá, 2025

Ilustrace Lenka Chovanová, DiS., 2025

ISBN 978-80-7568-978-8

Pro všechny, kdož prožili vzestupy i pády.

Pro všechny, kteří si stále dovolí snít.

Začátek

Černota už jen zbyla,
co ze světa ještě nezmizela.

Avšak ty,
jako ranní mlha prchává,
odešlas na druhou stranu
a tam jsi tiše čekala.

Bylas to ty,
kdož odehnal tmu do hlubin.
Pak nastal nový den.
A ty jsi zbyla už jen jako kotouč hřejivý.

Pocit

Zrada.

Pálí jako do ruda rozžhavený cejch,
jež sežehne holou kůži.

Pak už jen otázky 'Proč?' bobtnají na povrch.

Cítíš ještě teď?

V srdci marnou odpověď?

Hledám slova básně

Na louce stojím s pohledem v dálce upřeným, hledám slova básně ztracená.

Mé nohy do hromad se boří, do kupy listů ztrouchnivělých.

Dříve krásnou barvu měly, dnes však už jen potemněly.

Hledám slova básně po nebi ztracená.

Hledím na ty ruce holé a přemýšlím, co se asi s nimi stane.

Uříznou je jako ostatním, pak kde je budeme hledati?

Kde postaví si ptáci hnízda svá, ze kterých v létě odlétá?

Kde?

Na chvíli se zastavím s pohledem upřeným na ty mraky truchliví.

Snáší se vločky bílé, to už zase zima bude?

Ještě jednou ohlédnu se a hledám slova básně.

Slyším v dáli zvony znít, to jen vločky dopadají.

A na dívčině tváři objeví se malé kapky slané.

A v její mysli vzpomínka vyplave, na jeho slova tenkrát pronesená:

„Však neboj se, koncem, začíná to krásné.“

Malíř

Tvůj život i svět ti vzali.

Na kusy jej roztrhali.

Gumou smazali a nic po něm nezanechali.

Jen kousky peříček, jak části vzpomínek.

Musíš seskládat je dohromady,

aby zas obraz vytvořily.

Oporu hledej u těch, co své světy měli.

Co stvořili kraje bájně na obyčejném plátně.

